

การลักลอกงานวิชาการและวรรณกรรม (Plagiarism)

โดย Tanawan

สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มศว

ในยุคปัจจุบันเป็นสังคมแห่งยุค Digital มีเทคโนโลยีที่ทันสมัย เราสามารถเข้าถึงข้อมูลหรือแหล่งสารสนเทศได้ง่ายดายเพียงปลายนิ้วสัมผัส สามารถเข้าได้บ่อยตามต้องการทั้งข้อมูลในและต่างประเทศ ด้วยความสะดวกรวดเร็วโดยผ่านเครื่องมือช่วยค้นหา (Search Engine) มากมาย เช่น Google, wikipedia, yahoo, MSN, AOL, Ask เป็นต้น หรือการสืบค้นข้อมูลโดยตรงได้จากหน้าเว็บไซต์ ทำให้ได้รับข้อมูลมาใช้งานได้ทันที ซึ่งข้อมูลที่ได้มีทั้งบทคัดย่อ (Abstract) ข้อมูลฉบับเต็ม (Full Text) ซึ่งแตกต่างกับการหาข้อมูลในยุคก่อนโดยสิ้นเชิง ด้วยความสะดวกในการค้นหา จึงทำให้การนำข้อมูลไปใช้อ้างอิงก็เป็นเรื่องง่ายเช่นกัน จนขาดการวิเคราะห์/สังเคราะห์ข้อมูล บางครั้งหลงลืมการให้เกียรติเจ้าของผลงานนั้นๆ โดยการลักลอกผลงานทั้งชิ้นของคนอื่นมาเป็นของตนเองทำเสมือนว่าเป็นตนเป็นต้นคิดผลงานนั้นๆ หรือการนำผลงานผู้อื่นมาประกอบหรือต่อยอดเป็นผลงานของตนเองก็ดี แม้แต่การลักลอกผลงานตนเอง ก็จัดเป็นการลักลอกผลงานวิชาการแทบทั้งสิ้น บางครั้ง/บางรายการกระทำโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์/ไม่เจตนาเพราะขาดความรู้ความเข้าใจที่แท้จริง แต่บางครั้ง/บางรายการกระทำโดยตั้งใจและเจตนา เพราะเห็นแก่ผลประโยชน์ส่วนตน ดังนั้น หากเรามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการลักลอกงานวิชาการและวรรณกรรมไว้บ้าง ก็อาจช่วยลดการขยายตัวของปัญหาการลักลอกผลงานวิชาการได้บ้างพอสมควร ก่อนอื่นเรามารู้จักประเภทของการลักลอกงานวิชาการและวรรณกรรมโดยแบ่งตามคุณลักษณะต่างๆ ดังนี้

- แบ่งตามแหล่งที่มาของข้อมูล มี 2 ลักษณะ คือ

1. การลักลอกงานวิชาการและวรรณกรรมผู้อื่น (plagiarism)

2. การลักลอกงานวิชาการและวรรณกรรมของตนเอง (self-plagiarism) คือ การนำผลงานบางส่วนในผลงานครั้งก่อนของตนเองมาใช้ซ้ำให้ดูเสมือนกับเป็นงานเขียนใหม่ ซึ่งอาจเป็นงานเขียนของตนเองร่วมกับผู้อื่น หรือ งานเขียนของตนเองที่มีชื่อผู้เขียนร่วมต่างๆ กัน โดยไม่ระบุว่าเป็งานเขียนที่ปรากฏในที่อื่นมาแล้ว สามารถแบ่งประเภทการลอกเลียนงานของตนเองออกเป็น 3 ประเภท ด้วยกันคือ

2.1 การตีพิมพ์เกินความจำเป็น (redundant publication) คือ การนำผลงานของตนเองที่ได้รับการตีพิมพ์แล้วมาเพิ่มเติม หรือแก้ไขเพียงเล็กน้อย เช่น ใช้ข้อมูลชุดเดียวกัน หรือเพิ่มเติมข้อมูลเล็กน้อย แต่มีคำบรรยายแตกต่างกัน เช่น ต่างกันที่บทนำ หรือ บทวิจารณ์ แล้วนำมาตีพิมพ์ซ้ำให้ดูเสมือนกับเป็นงานเขียนใหม่

2.2 การตีพิมพ์ซ้ำ (duplicate publication) คือ การนำผลงานของตนเองที่ได้รับการตีพิมพ์แล้ว มาแก้ไขให้แตกต่างกันเล็กน้อย เช่น เปลี่ยนชื่อเรื่อง บทคัดย่อ และ/หรือ ลำดับผู้แต่ง แล้วส่งงานของตนเอง เพื่อให้ได้รับการตีพิมพ์ในแหล่งพิมพ์ต่างๆ พร้อมกัน ให้ดูเสมือนว่าเป็นงานหลายชิ้น

2.3 การแบ่งซอยงานออกเป็นส่วนๆ (salami slicing) คือ การนำผลงานของตนเองที่ได้รับการตีพิมพ์แล้วมาแบ่งซอยย่อยเป็น “งานเขียนใหม่” หลายชิ้น แล้วส่งไปตีพิมพ์ในแหล่งพิมพ์เดียวกันหรือหลายแหล่งให้ดูเสมือนว่าเป็น “งานหลายชิ้น”

- แบ่งตามระดับเจตนา มี 2 ลักษณะ คือ

1. การคัดลอกงานวิชาการและวรรณกรรมแบบตั้งใจ (deliberated plagiarism) หมายถึง การที่บุคคลนั้น มีเจตนาหรือตั้งใจคัดลอกเลียนงานวรรณกรรมของผู้อื่น ทั้งที่ทราบดีว่า เป็นการประทุพผิตทางวิชาการ แล้วเสนอว่าเป็นงานของตนเองโดยปราศจากการอ้างอิง หรือ บอกละเลยที่มาของข้อมูลนั้น ทั้งนี้ รวมถึงการอ้างอิงที่เป็นเท็จเพื่อสร้างความน่าเชื่อถือต่อผลงานของตนเองด้วย

2. การลักลอกงานวิชาการและวรรณกรรมแบบไม่ตั้งใจ (unintentional plagiarism) หมายถึง การที่บุคคลไม่ได้มีเจตนาจะลักลอกงานวรรณกรรมของผู้อื่นแล้วนำมาเป็นของตนเอง แต่เป็นเพราะไม่มีความรู้ความเข้าใจถึงขอบเขตของการลักลอกวรรณกรรมและขาดความรู้เรื่องหลักเกณฑ์การอ้างอิงที่ถูกต้อง

- แบ่งตามวิธีการ มีหลายรูปแบบด้วยกัน คือ

1. การลักลอกแบบคำต่อคำ (word by word plagiarism) คือ การคัดลอกข้อความจากแหล่งที่มา โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงคำพูดหรือแนวคิดใดๆ

2. การถอดความแบบนำวลีหลายๆ วลีมาปะติดปะต่อกัน (patchwork paraphrasing) โดยที่วลีเหล่านั้นอาจมาจากแหล่งที่มาเดียวกัน หรือ หลายแหล่งก็ได้ การตัดข้อความจากแต่ละแหล่งมาปะติดปะต่อกันทำให้ดูเสมือนเป็นงานชิ้นใหม่

3. การแปลงานจากภาษาต้นฉบับของแหล่งที่มา แล้วนำฉบับแปลนั้นมาเป็นงานของตนเอง

4. การอ้างอิงและใส่ข้อมูลเท็จ คือ การลอกข้อความ เนื้อหา บทความ งานวิจัย หรืองานทางวิชาการอื่นๆ มาทั้งหมด หรือ บางส่วนจากแหล่งที่มา แล้วอ้างอิงแหล่งที่มา แต่ตั้งใจใส่ข้อมูลของแหล่งที่มาที่เป็นเท็จ

5. การถอดความ (paraphrasing) คือ การที่ผู้เขียนถอดความหรือเปลี่ยนโครงสร้างของประโยคเดิมของแหล่งที่มา โดยยังคงความคิดของเจ้าของงานไว้

6. การนำข้อความจากแหล่งที่นำมาใช้โดยใส่ข้อมูลประกาศ แต่ไม่ได้อ้างอิงถึงแหล่งที่มา

7. การนำโครงสร้างประโยคจากแหล่งที่มา และนำมาใช้โดยเปลี่ยนคำในประโยคแต่ไม่ได้อ้างอิงแหล่งที่มา

8. การคัดลอกคำบางคำที่มีความหมายเหมาะสม (apt term) หรือนำแนวความคิดจากแหล่งที่มาและนำมาใช้เป็นเนื้อหาส่วนใหญ่ของตนเอง ไม่ว่าจะอ้างอิงแหล่งที่มาหรือไม่ก็ตาม

คัดลอกจาก :: <http://www.snc.lib.su.ac.th/snclibblog/?p=34871> สืบค้นวันที่ 21 เมษายน 2558